



Ευρωπαϊκή νομισματική πολιτική

Το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) αποτελείται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες όλων των κρατών μελών της ΕΕ. Πρωταρχικός στόχος του ΕΣΚΤ είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών. Για να επιτύχει αυτόν τον στόχο, το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ βασίζεται τις αποφάσεις του σε ένα ολοκληρωμένο αναλυτικό πλαίσιο και εφαρμόζει τόσο συμβατικά και όσο και μη συμβατικά μέτρα νομισματικής πολιτικής.

Νομική βάση

- Άρθρα 119-144, 219 και 282-284 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 4) συνοδευτικό της Συνθήκης της Λισαβόνας, σχετικά με το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).

Στόχοι

Σύμφωνα με το άρθρο 127 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ, πρωταρχικός στόχος του ΕΣΚΤ είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών. Με την επιφύλαξη του στόχου αυτού, το ΕΣΚΤ στηρίζει τις γενικές οικονομικές πολιτικές στην Ένωση, προκειμένου να συμβάλει στην υλοποίηση των στόχων της Ένωσης. Το ΕΣΚΤ ενεργεί σύμφωνα με τις αρχές της οικονομίας της ανοιχτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό, που ευνοεί την αποτελεσματική κατανομή των πόρων (άρθρο 127 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ).

Επιτεύγματα

A. Κατευθυντήριες αρχές

1. Ανεξαρτησία

Η θεμελιώδης αρχή της ανεξαρτησίας της ΕΚΤ ορίζεται με το άρθρο 130 ΣΛΕΕ: «Κατά την άσκηση των εξουσιών και την εκτέλεση των καθηκόντων και υποχρεώσεων που τους ανατίθενται από τις Συνθήκες και το καταστατικό του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ, ούτε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, ούτε οι εθνικές κεντρικές τράπεζες, ούτε κανένα μέλος των οργάνων λήψης αποφάσεων των ιδρυμάτων αυτών, δεν ζητάει ούτε δέχεται υποδείξεις από τα θεσμικά ή λοιπά όργανα ή οργανισμούς, από την κυβέρνηση κράτους μέλους ή από άλλο οργανισμό». Η ανεξαρτησία της ΕΚΤ διαφυλάσσεται επίσης μέσω των απαγορεύσεων της νομισματικής χρηματοδότησης που ορίζονται στο άρθρο 123 ΣΛΕΕ, οι οποίες ισχύουν εξίσου και για τις εθνικές κεντρικές τράπεζες. Η Συνθήκη



προβλέπει τη χρήση παραδοσιακών μέσων (άρθρα 18 και 19 του καταστατικού) και επιτρέπει στο διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ να αποφασίζει σχετικά με τη χρήση άλλων μεθόδων (άρθρο 20 του καταστατικού).

2. Διαφάνεια και λογοδοσία

Προκειμένου να διασφαλιστεί η αξιοπιστία της ΕΚΤ, η Συνθήκη (άρθρο 284 ΣΛΕΕ) και το καταστατικό (άρθρο 15) προβλέπουν υποχρέωση υποβολής εκθέσεων. Η ΕΚΤ συντάσσει και δημοσιεύει εκθέσεις σχετικά με τις δραστηριότητες του ΕΣΚΤ τουλάχιστον κάθε τρίμηνο. Κάθε εβδομάδα δημοσιεύεται ενοποιημένη λογιστική κατάσταση του ΕΣΚΤ. Τον Φεβρουάριο του 2015, η ΕΚΤ δημοσίευσε για πρώτη φορά απολογισμό συνεδρίασης νομισματικής πολιτικής του διοικητικού συμβουλίου και, με τον τρόπο αυτό, ευθυγραμμίστηκε με τις επικοινωνιακές πολιτικές άλλων κορυφαίων κεντρικών τραπεζών.

Η ανεξαρτησία των κεντρικών τραπεζών συνοδεύεται από λογοδοσία έναντι του κοινού και των εκλεγμένων αντιπροσώπων της. Σύμφωνα με τη ΣΛΕΕ, η ΕΚΤ λογοδοτεί πρωτίστως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (βλ. «Ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου» κατωτέρω). Μεταξύ των δύο θεσμικών οργάνων έχουν επέλθει πρόσθετες βελτιώσεις στο πλαίσιο της λογοδοσίας, οι οποίες υπερβαίνουν τις απαιτήσεις της Συνθήκης. Η ΕΚΤ υποβάλλει επίσης εκθέσεις στο Συμβούλιο της ΕΕ.

B. Η νομισματική στρατηγική της ΕΚΤ

1. Επισκόπηση

Τον Οκτώβριο του 1998, το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ κατέληξε σε συμφωνία όσον αφορά τα βασικά στοιχεία της [νομισματικής στρατηγικής](#) του: i) ποσοτικός ορισμός της σταθερότητας των τιμών, ii) σημαντικός ρόλος της παρακολούθησης της αύξησης της ποσότητας χρήματος βάσει ενός νομισματικού μεγέθους, και iii) αξιολόγηση, σε ευρεία βάση, των προοπτικών για την εξέλιξη των τιμών. Η ΕΚΤ έχει επιλέξει νομισματική στρατηγική βασισμένη σε δύο πυλώνες (οικονομική ανάλυση και νομισματική ανάλυση), των οποίων οι αντίστοιχοι ρόλοι προσδιορίστηκαν εκ νέου με σαφήνεια κατά την [επανεξέταση](#) της νομισματικής στρατηγικής στις 8 Μαΐου 2003.

Τον Ιούλιο του 2021, η ΕΚΤ [ολοκλήρωσε](#) την επανεξέταση της στρατηγικής της για τη νομισματική πολιτική. Σε μια προσπάθεια επικοινωνίας με τα ενδιαφερόμενα μέρη, η ΕΚΤ δημιούργησε τη διαδικτυακή πύλη «Η ΕΚΤ σάς ακούει» και διοργάνωσε σειρά ακροάσεων με τη συμμετοχή του κοινού, των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών και της ακαδημαϊκής κοινότητας σε ολόκληρη τη ζώνη του ευρώ. Η τρέχουσα στρατηγική, η οποία θα επαναξιολογείται περιοδικά (η επόμενη προθεσμία θα είναι εντός του 2025), επαναπροσδιορίζει τον στόχο της για τη σταθερότητα των τιμών και την ανάλυση σε δύο πυλώνες. Αναγνωρίζει επίσης τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής και της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας στη σταθερότητα των τιμών.

2. Στόχος για σταθερότητα των τιμών

Το Διοικητικό Συμβούλιο έχει τη διακριτική ευχέρεια να ορίσει επακριβώς τον στόχο του για τη σταθερότητα των τιμών. Από τον Ιούλιο του 2021, η σταθερότητα των τιμών ορίζεται ως ποσοστό πληθωρισμού (ετήσια αύξηση του Εναρμονισμένου Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (ΕνΔΤΚ) για τη ζώνη του ευρώ) ύψους 2% μεσοπρόθεσμα. Ο στόχος είναι συμμετρικός, πράγμα που σημαίνει ότι τόσο οι αρνητικές όσο και οι θετικές αποκλίσεις



από τον εν λόγω στόχο θεωρούνται εξίσου ανεπιθύμητες. Αυτό μπορεί να συνεπάγεται μια μεταβατική περίοδο κατά την οποία ο πληθωρισμός είναι ελαφρώς υψηλότερος από τον στόχο του 2%.

3. Ολοκληρωμένο αναλυτικό πλαίσιο

Τον Ιούλιο του 2021, η υφιστάμενη στρατηγική δύο πυλώνων αναθεωρήθηκε και μετατράπηκε σε «[ολοκληρωμένο αναλυτικό πλαίσιο](#)» αποτελούμενο από i) οικονομική ανάλυση και ii) νομισματική και χρηματοοικονομική ανάλυση.

Η οικονομική ανάλυση επικεντρώνεται στις πραγματικές και ονομαστικές οικονομικές εξελίξεις. Η νομισματική και χρηματοπιστωτική ανάλυση εξετάζει νομισματικούς και χρηματοπιστωτικούς δείκτες, δίνοντας έμφαση στον μηχανισμό μετάδοσης της νομισματικής πολιτικής και στις επιπτώσεις των χρηματοοικονομικών ανισορροπιών και των νομισματικών παραγόντων στη σταθερότητα των τιμών μεσοπρόθεσμα.

4. Κλιματική αλλαγή

Η αναθεώρηση της στρατηγικής για την περίοδο 2020-2021 αναγνώρισε ότι η κλιματική αλλαγή έχει επιπτώσεις στη σταθερότητα των τιμών και οδήγησε στη δέσμευση να ληφθούν υπόψη, στο πλαίσιο της εντολής της ΕΚΤ, οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής και της μετάβασης σε χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα. Το Διοικητικό Συμβούλιο ενέκρινε [σχέδιο δράσης](#) για το κλίμα με στόχο την ενσωμάτωση κλιματικών παραγόντων στις αξιολογήσεις της νομισματικής πολιτικής, την επέκταση της αναλυτικής ικανότητας που σχετίζεται με την κλιματική αλλαγή, την προσαρμογή του σχεδιασμού του πλαισίου άσκησης της νομισματικής πολιτικής και την υλοποίηση δράσεων στον τομέα της δημοσιοποίησης και υποβολής εκθέσεων σχετικά με την περιβαλλοντική βιωσιμότητα.

Γ. Εφαρμογή της νομισματικής πολιτικής

1. Συμβατικά μέσα

Το κύριο μέσο νομισματικής πολιτικής της ΕΚΤ συνίσταται στα τρία βασικά επιτόκια πολιτικής με τα οποία οι εμπορικές τράπεζες μπορούν να δανείζονται ή να καταθέτουν στην ΕΚΤ: το επιτόκιο των πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης (ΠΚΑ), το επιτόκιο της διευκόλυνσης αποδοχής καταθέσεων και το επιτόκιο της διευκόλυνσης οριακής χρηματοδότησης.

α Πράξεις ανοικτής αγοράς

Οι [πράξεις ανοικτής αγοράς](#) διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στον επηρεασμό των επιτοκίων και της ρευστότητας στην αγορά και σηματοδοτούν την πορεία της νομισματικής πολιτικής. Οι τακτικές πράξεις ανοικτής αγοράς του Ευρωσυστήματος συνίστανται σε πράξεις μίας εβδομάδας για την παροχή ρευστότητας (ΠΚΑ) και σε πράξεις τριών μηνών για την παροχή ρευστότητας (πράξεις πιο μακροπρόθεσμης αναχρηματοδότησης - ΠΠΜΑ). Οι ΠΚΑ αποσκοπούν σε βραχυπρόθεσμα επιτόκια, ενώ οι ΠΠΜΑ παρέχουν πρόσθετη, πιο μακροπρόθεσμη αναχρηματοδότηση.

Άλλες πράξεις ανοικτής αγοράς είναι οι πράξεις εξομάλυνσης των βραχυχρόνιων διακυμάνσεων της ρευστότητας και οι διαρθρωτικές πράξεις. Οι πρώτες αποσκοπούν στην αντιμετώπιση αιφνίδιων διακυμάνσεων της ρευστότητας στην αγορά, ιδίως με σκοπό την εξομάλυνση των επιπτώσεων στα επιτόκια, ενώ οι δεύτερες έχουν κυρίως



ως στόχο την προσαρμογή της διαρθρωτικής θέσης του Ευρωσυστήματος έναντι του χρηματοπιστωτικού τομέα σε μόνιμη βάση.

β Πάγιες διευκολύνσεις

Το Ευρωσύστημα παρέχει στα πιστωτικά ιδρύματα δύο [πάγιες διευκολύνσεις](#): τη διευκόλυνση οριακής χρηματοδότησης, για την εξασφάλιση ρευστότητας με διάρκεια μίας ημέρας από την κεντρική τράπεζα, με την προσκόμιση επαρκών επιλέξιμων στοιχείων ενεργητικού, και τη διευκόλυνση αποδοχής καταθέσεων, για την πραγματοποίηση καταθέσεων μίας ημέρας στην κεντρική τράπεζα.

γ Τήρηση ελάχιστου ορίου αποθεματικών

Σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 του καταστατικού της, η ΕΚΤ μπορεί να απαιτεί από τα πιστωτικά ιδρύματα να διατηρούν [ελάχιστα αποθεματικά](#) σε λογαριασμούς τους στην ΕΚΤ και στις εθνικές κεντρικές τράπεζες. Στόχος των ελάχιστων αποθεματικών είναι η σταθεροποίηση των βραχυπρόθεσμων επιτοκίων στην αγορά και η δημιουργία (ή η διεύρυνση) διαρθρωτικού ελλείμματος ρευστότητας στο τραπεζικό σύστημα έναντι του Ευρωσυστήματος, ώστε να διευκολύνεται ο έλεγχος των επιτοκίων της χρηματαγοράς μέσω τακτικών συναλλαγών για την παροχή ρευστότητας.

2. Μη συμβατικά μέσα

α Προγράμματα αγοράς περιουσιακών στοιχείων

Από το 2009, η ΕΚΤ εφαρμόζει διάφορα προγράμματα αγοράς περιουσιακών στοιχείων. Τα προγράμματα που έχουν πλέον περατωθεί περιλαμβάνουν: το πρόγραμμα αγοράς καλυμμένων ομολογιών (CBPP) που εφαρμόστηκε από τον Ιούλιο του 2009 έως τον Ιούνιο του 2010, το πρόγραμμα CBPP2, από τον Νοέμβριο του 2011 έως τον Οκτώβριο του 2012, και το πρόγραμμα για τις αγορές τίτλων (SMP), από τον Μάιο του 2010 έως τον Σεπτέμβριο του 2012.

Τα ενεργά προγράμματα περιλαμβάνουν το πρόγραμμα αγοράς στοιχείων ενεργητικού (APP) και το έκτακτο πρόγραμμα αγοράς στοιχείων ενεργητικού λόγω πανδημίας (PEPP).

Το [APP](#) αποτελείται από τέσσερα χωριστά προγράμματα: το πρόγραμμα αγοράς ομολόγων του επιχειρηματικού τομέα (CSPP), το πρόγραμμα αγοράς στοιχείων του ενεργητικού του δημόσιου τομέα (PSPP), το πρόγραμμα αγοράς τίτλων καλυπτόμενων από περιουσιακά στοιχεία (ABSPP) και το πρόγραμμα CBPP3. Οι αγορές περιουσιακών στοιχείων («ποσοτική χαλάρωση») στο πλαίσιο του προγράμματος APP ξεκίνησαν τον Οκτώβριο του 2014. Οι μηνιαίες καθαρές αγορές περιουσιακών στοιχείων αναπροσαρμόστηκαν αρκετές φορές, κυμαινόμενες από 15 δισεκ. ευρώ μηνιαίως (Οκτώβριος – Δεκέμβριος 2018) έως 80 δισεκ. ευρώ μηνιαίως (Απρίλιος 2016 – Μάρτιος 2017). Οι καθαρές αγορές περιουσιακών στοιχείων διακόπηκαν δύο φορές (Ιανουάριος – Οκτώβριος 2019 και Ιούλιος 2022 – Φεβρουάριος 2023). Σε αυτές τις περιόδους, επανεπενδύθηκαν πλήρως οι αποπληρωμές κεφαλαίου από τίτλους που έληγαν, διατηρώντας έτσι το συνολικό απόθεμα περιουσιακών στοιχείων που διακρατεί το Ευρωσύστημα. Τον Δεκέμβριο του 2022, το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε, για πρώτη φορά να μειώσει τα περιουσιακά στοιχεία που διακρατούνται στο πλαίσιο του προγράμματος APP μέσω μερικής επανεπένδυσης της αποπληρωμής του αρχικού κεφαλαίου. Από τον Μάρτιο έως τον Ιούνιο του 2023,



οι συμμετοχές APP μειώθηκαν κατά 15 δισεκατ. ευρώ μηνιαίως, στο πλαίσιο μιας διαδικασίας που είναι γνωστή ως «ποσοτική αυστηρότητα». Από τον Ιούλιο του 2023, το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε να εφαρμόσει πλήρη παθητική αποκλιμάκωση των διακρατήσεων περιουσιακών στοιχείων στο πλαίσιο του προγράμματος APP με τη διακοπή των επανεπενδύσεων των αποπληρωμών κεφαλαίου, μειώνοντας έτσι τις τοποθετήσεις APP με μεταβλητό μηνιαίο ρυθμό που εξαρτάται από το ύψος των αποπληρωμών σε έναν δεδομένο μήνα. Την περίοδο αιχμής, το 2022 και το 2023, το Ευρωσύστημα διατηρούσε περιουσιακά στοιχεία άνω των 3.2 τρισεκατομμυρίων ευρώ στο πλαίσιο του προγράμματος APP.

Ως απάντηση στην πανδημία COVID-19, το προσωρινό [PEPP](#) τέθηκε σε ισχύ τον Μάρτιο του 2020 για τη διενέργεια αγορών περιουσιακών στοιχείων από τον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα. Το αρχικό κονδύλιο ύψους 750 δισ. ευρώ αυξήθηκε στη συνέχεια σε 1.85 τρισεκατομμύρια ευρώ. Το PEPP επέτρεψε «διακυμάνσεις στην κατανομή των αντίστοιχων ροών στην πάροδο του χρόνου όσον αφορά τις επιμέρους κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού και χώρες». Οι καθαρές αγορές στο πλαίσιο του PEPP αντανάκλυσαν, σε όρους υπολοίπων, την κλειδα κατανομής. Οι καθαρές αγορές στοιχείων ενεργητικού στο πλαίσιο του PEPP έληξαν τον Μάρτιο του 2022. Το απόθεμα περιουσιακών στοιχείων διατηρήθηκε με πλήρεις επανεπενδύσεις αποπληρωμών κεφαλαίου μέχρι «τουλάχιστον το τέλος του 2024». Οι επανεπενδύσεις πραγματοποιήθηκαν με ευελιξία μεταξύ των κρατών μελών, «με σκοπό την αντιμετώπιση των κινδύνων για τον μηχανισμό μετάδοσης της νομισματικής πολιτικής που σχετίζονται με την πανδημία».

β Οριστικές νομισματικές συναλλαγές (ΟΝΣ)

Τον Αύγουστο του 2012, η ΕΚΤ ανακοίνωσε τη δυνατότητα διεξαγωγής [ΟΝΣ](#) σε δευτερογενείς αγορές κρατικών ομολόγων, με στόχο την εξασφάλιση της κατάλληλης μετάδοσης της νομισματικής πολιτικής και τη διατήρηση του ενιαίου χαρακτήρα της νομισματικής πολιτικής. Οι ΟΝΣ έχουν σχεδιαστεί ώστε να εξαρτώνται από ένα πρόγραμμα μακροοικονομικής προσαρμογής ή προληπτικό πρόγραμμα στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας / Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας. Μετά την ανακοίνωση αυτή, οι ΟΝΣ δεν χρησιμοποιήθηκαν ποτέ, αλλά εξακολουθούν να αποτελούν μέρος της εργαλειοθήκης της ΕΚΤ.

γ Μέσο προστασίας της μετάδοσης (TPI)

Το [TPI](#) ανακοινώθηκε τον Ιούλιο του 2022 για τη στήριξη της αποτελεσματικής μετάδοσης της νομισματικής πολιτικής ενώ η ΕΚΤ συνεχίζει την εξομάλυνση της νομισματικής πολιτικής. Με σκοπό να χρησιμοποιηθεί ως δεύτερη γραμμή άμυνας, μετά από επανεπενδύσεις του PEPP, το TPI επιτρέπει επιλεκτικές «αγορές δευτερογενούς αγοράς τίτλων που εκδίδονται σε δικαιοδοσίες όπου οι συνθήκες χρηματοδότησης επιδεινώνονται, κάτι που δεν δικαιολογείται από ειδικά ανά χώρα θεμελιώδη οικονομικά μεγέθη, για τον μετριασμό των κινδύνων για τον μηχανισμό μετάδοσης στον βαθμό που είναι αναγκαίο». Το TPI περιλαμβάνει τέσσερα κριτήρια επιλεξιμότητας: 1) συμμόρφωση με το δημοσιονομικό πλαίσιο της ΕΕ· 2) απουσία σοβαρών μακροοικονομικών ανισορροπιών· 3) βιώσιμο δημόσιο χρέος· και 4) υγιείς και βιώσιμες μακροοικονομικές πολιτικές.



δ Παροχή ενδείξεων σχετικά με τη μελλοντική κατεύθυνση της νομισματικής πολιτικής

Από τον Ιούλιο του 2013, η ΕΚΤ παρέχει ενδείξεις σχετικά με τη μελλοντική κατεύθυνση της πολιτικής επιτοκίων και τις αγορές περιουσιακών στοιχείων. Η παροχή ενδείξεων σχετικά με τη μελλοντική κατεύθυνση της πολιτικής επιτοκίων αποτέλεσε σημαντική αλλαγή στη στρατηγική επικοινωνίας της ΕΚΤ, καθότι πλέον παρέχεται ενημέρωση όχι μόνο σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο αξιολογεί το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ τις υφιστάμενες οικονομικές συνθήκες και τους κινδύνους για τη σταθερότητα των τιμών σε μεσοπρόθεσμο ορίζοντα, αλλά και σχετικά με τις συνέπειες που έχει η αξιολόγηση αυτή στον μελλοντικό προσανατολισμό της νομισματικής πολιτικής. Ανταποκρινόμενη στην υψηλή αβεβαιότητα το 2022 και το 2023, η ΕΚΤ χρησιμοποίησε σε μικρότερο βαθμό κατευθυντήριες γραμμές για τη μελλοντική πορεία. Από τον Ιούλιο του 2022, η ΕΚΤ υιοθέτησε μια προσέγγιση ανά συνεδρίαση και με βάση τα δεδομένα κατά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων.

ε Πράξεις μακροπρόθεσμης αναχρηματοδότησης

Τον Ιούνιο του 2014, η ΕΚΤ ανακοίνωσε σειρά στοχευμένων πράξεων πιο μακροπρόθεσμης αναχρηματοδότησης ([ΣΠΠΜΑ](#)), με στόχο τη βελτίωση του τραπεζικού δανεισμού προς τα πιστωτικά ιδρύματα της ζώνης του ευρώ, αρχικά για διάστημα δύο ετών. Η δεύτερη σειρά (ΣΠΠΜΑ II) άρχισε τον Μάρτιο του 2016 και μια τρίτη (ΣΠΠΜΑ III) τον Μάρτιο του 2019. Επιπλέον, ως απάντηση στην πανδημία COVID-19, το διοικητικό συμβούλιο αποφάσισε να θεσπίσει 11 πρόσθετες έκτακτες πράξεις πιο μακροπρόθεσμης αναχρηματοδότησης λόγω πανδημίας (PELTROs).

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η ΕΚΤ λογοδοτεί απευθείας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η λογοδοσία αυτή ασκείται με τρεις κύριους τρόπους.

Σύμφωνα με το άρθρο 284 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ και το άρθρο 15 παράγραφος 3 του καταστατικού του ΕΣΚΤ, ο πρόεδρος της ΕΚΤ οφείλει να υποβάλλει ετήσια έκθεση στο Κοινοβούλιο. Το Κοινοβούλιο εκδίδει συνήθως ψήφισμα σχετικά με την ετήσια έκθεση της ΕΚΤ. Η ΕΚΤ υποβάλλει παρατηρήσεις σχετικά με τα ψηφίσματα του Κοινοβουλίου.

Ο πρόεδρος της ΕΚΤ, κατά πάγια πρακτική, παρουσιάζεται ενώπιον της Επιτροπής Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής του Κοινοβουλίου (ECON) τέσσερις φορές ετησίως, για να εξηγήσει τις αποφάσεις πολιτικής της ΕΚΤ και να απαντήσει σε ερωτήσεις των μελών της επιτροπής ([νομισματικός διάλογος](#)). Οι συνεδριάσεις είναι ανοικτές στο ευρύ κοινό και τα πρακτικά δημοσιεύονται στους ιστότοπους του Κοινοβουλίου και της ΕΚΤ. Η ομάδα εμπειρογνομόνων επί νομισματικών θεμάτων της επιτροπής ECON παρέχει ανεξάρτητες πληροφορίες και εμπειρογνωσία πριν από κάθε νομισματικό διάλογο.

Σύμφωνα με το [άρθρο 140](#) του Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάθε βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μπορεί να υποβάλλει μηνιαίως στην ΕΚΤ έως και έξι ερωτήσεις με αίτημα γραπτής απάντησης.



